BESLUT MEDDELAT AV DOMSTOLENS ORDFÖRANDE

den 17 juni 1997 *

I de förenade målen C-151/97 P(I) och C-157/97 P(I),

National Power plc, bolag bildat enligt engelsk rätt, Swindon (Förenade kungariket), företrätt av Nicholas Forwood, QC, David Anderson, barrister, Sally Barret-Williams, barrister, och Gary Chapman, solicitor, delgivningsadress: advokatbyrån Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxemburg,

och

PowerGen plc, bolag bildat enligt engelsk rätt, London, företrätt av K. P. E. Lasok, QC, och Lindsay Marr, solicitor, delgivningsadress: advokatbyrån Loesch & Wolter, 11, rue Goethe, Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av ett beslut meddelat den 24 mars 1997 av ordföranden på förstainstansrättens tredje avdelning i mål T-367/94, British Coal Corporation mot kommissionen (REG 1997, s. II-469) i vilket det förs talan om ogiltigförklaring av detta beslut och om att klagandenas interventionsansökningar skall bifallas samt om att kommissionen skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna,

* Rättegångsspråk: engelska.

i vilket de andra parterna är:

British Coal Corporation, bolag bildat enligt brittisk rätt, London, företrätt av David Vaughan, QC, David Lloyd Jones, barrister, och Cyrus Mehta, solicitor, delgivningsadress: advokatbyrån Loesch & Wolter, 11, rue Goethe, Luxemburg,

och

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Julian Currall, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

meddelar

DOMSTOLENS ORDFÖRANDE

efter att ha hört generaladvokat C.O. Lenz,

följande

Beslut

1 Genom ansökningar som inkom till domstolens kansli den 21 respektive den 24 april 1997 har National Power plc (nedan kallat National Power) och PowerGen plc (nedan kallat PowerGen) i enlighet med artikel 50 första stycket i stadgan för Europeiska kol- och stålgemenskapens domstol ingivit ett överklagande av det beslut som ordföranden på förstainstansrättens tredje avdelning meddelade den

24 mars 1997 i mål T-367/94, British Coal Corporation mot kommissionen (REG 1997, s. II-469, nedan kallat det överklagade beslutet), genom vilket deras interventionsansökningar avslogs.

2 Genom handlingar som ingavs till domstolens kansli den 12 respektive den 20 maj 1997 har British Coal och kommissionen ingivit skriftliga yttranden till domstolen.

3 Mot bakgrund av det nära sambandet mellan målen skall dessa i enlighet med artikel 43 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 är tillämplig på mål om överklagande, förenas vad gäller det slutliga beslutet.

Bakgrund och förfarande

4 De bakomliggande omständigheterna i tvisten beskrivs på följande sätt i det överklagade beslutet:

"3. I ett klagomål som ingavs till kommissionen den 15 juni 1994 påtalade NALOO (National Association of Licensed Opencast Operators [nationell branschsammanslutning av privata kolgruvor]) det konkurrensbegränsande beteende som British Coal Corporation (nedan kallat British Coal) och Central Electricity Generating Board (centrala styrelsen för elproduktion, nedan kallad styrelsen), vars rättigheter övergått till PowerGen och National Power, skulle ha gjort sig skyldiga till under perioden mellan den 1 januari 1973, då Förenade kungariket anslöt sig till gemenskaperna, och den 31 mars 1990.

4. NALOO har i huvudsak ifrågasatt lagligheten av de avgifter som British Coal tagit ut på kol som dess medlemmar utvunnit vid British Coals dagbrott med hänsyn till artiklarna 4 d, 65 och 66.7 i EKSG-fördraget (nedan kallat fördraget). NALOO har även gjort gällande att styrelsen hade köpt kol avsett för energiproduktion åt sina medlemmar till diskriminerande priser i strid med artikel 63 i fördraget och artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget.

5. I sin klagoskrift uppmanade NALOO i huvudsak kommissionen att:

— utöva sina befogenheter enligt artiklarna 4 d, 65, 66.7 och 86 i fördraget och fatta ett beslut vari det fastställs att British Coal har gjort sig skyldigt till överträdelser på det sätt som angivits i de framställda invändningarna,

— ingripa mot styrelsen genom att tillämpa artikel 63 i fördraget och artikel 86 i EG-fördraget.

6. Den 1 augusti 1994 ingav British Coal sitt yttrande rörande klagomålet till kommissionen och ingav med stöd av artikel 35 i fördraget en begäran som i huvudsak syftade till att kommissionen skulle fastställa att den inte hade behörighet att bedöma klagomålet rörande de avgifter som uttogs av British Coal under perioden före den 1 april 1990, och i andra hand att kommissionen skulle avvisa klagomålet på formella grunder utan att pröva det i sak. British Coal gjorde förtydligandet att om kommissionen inte fattade det yrkade beslutet inom två månader från delgivningen av dess formella underrättelse, skulle British Coal väcka talan vid förstainstansrätten mot det underförstådda beslut som påstods följa av kommissionens tystnad.

7. Kommissionen upplyste genom en skrivelse av den 3 oktober 1994 British Coal om att bolaget inte kunde fordra att kommissionen skulle fatta beslut med

ett särskilt innehåll, och att den omständigheten att kommissionen inte avvisat ett klagomål inom den tidsfrist som angavs i klagomålet inte kunde ge upphov till ett sådant förfarande som anges i artikel 35.

8. Under dessa omständigheter väckte British Coal genom en ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 november 1994 med stöd av artikel 35 i fördraget talan om ogiltigförklaring av det underförstådda beslut som påstods följa av kommissionens underlåtenhet att avslå NALOO:s klagomål."

5 Genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 31 mars respektive den 10 april 1995, begärde PowerGen och National Power att få intervenera till stöd för British Coals yrkanden, med stöd av dels artikel 34 i EKSG-stadgan för domstolen, som är tillämplig på förstainstansrätten genom artikel 46, dels artikel 115 i rättegångsreglerna för förstainstansrätten.

Det överklagade beslutet

6 De argument som klagandena har anfört till stöd för att de skall anses ha ett berättigat intresse av utgången av tvisten sammanfattas på följande sätt i det överklagade beslutet:

"9. PowerGen gör i sin interventionsansökan gällande att bolaget till skillnad från British Coal inte har väckt talan, eftersom det varken är ett företag eller en sammanslutning av företag i den mening som avses i artikel 80 i fördraget, även om det omfattas av fördragets artikel 63.1. PowerGen är inte desto mindre en juridisk person och skulle således vara behörig att intervenera i det aktuella förfarandet (domstolens beslut av den 3 maj 1961 i mål 13/60, Geitling mot Höga myndigheten, Rec. 1962, s. 267).

10. PowerGen har påpekat att bolaget har ingivit ett yttrande till svar på NALOO:s klagomål, vilket huvudsakligen liknar det som British Coal ingivit, och att detta klagomål grundas på samma omständigheter och har samma rättsliga grund. Förstainstansrätten skulle således vara skyldig att lösa de rättsfrågor som direkt berör PowerGen.

11. PowerGen har också gjort gällande att det aktuella målet även berör rättsfrågor som har direkt samband med dem som uppkom i målet Hopkins m. fl. (domstolens dom av den 2 maj 1996 i mål C-18/94, REG 1996, s. I-2281), vilka inverkar direkt på villkoren för styrelsens inköp av kol hos de små gruvägarna mellan år 1985 och den 31 mars 1990. I synnerhet uppkommer samma frågor om kommissionens behörighet och den påstådda förekomsten av rättsmedel med retroaktiv verkan i målet Hopkins som i detta mål.

12. National Power har för sin del gjort gällande att bolaget har ett berättigat intresse av utgången av tvisten, eftersom NALOO:s klagomål inte enbart riktas mot British Coal utan också innehåller ett påstående om att artikel 63 i fördraget och artikel 86 i EG-fördraget har åsidosatts av styrelsen, vars rättigheter har övergått till National Power. National Power har liksom British Coal gjort gällande att klagomålet saknar grund och att talan därför skall ogillas i den mån den avser National Power."

7 I det överklagade beslutet framställs parternas yttranden över interventionsansökningarna på följande sätt:

"16. I det yttrande som kommissionen genom handling daterad den 24 april 1995 ingav över PowerGens interventionsansökan gör kommissionen gällande att den omständigheten att PowerGen inte är ett företag i den mening som avses i fördraget inte hindrar att företaget intervenerar i förevarande mål i enlighet med artikel 34 i (EKSG-protokollet för domstolen [nedan kallat protokollet]).

17. Kommissionen ifrågasätter emellertid att PowerGen har visat att det har ett tillräckligt, berättigat intresse av utgången av British Coals talan, som endast avser storleken på det avgiftsbelopp som tillämpas vid utvinning vid dagbrott på licens. PowerGen har i själva verket inte förklarat hur utgången av talan om ogiltigförklaring av kommissionens underförstådda beslut, att inte avslå det klagomål som NALOO ingivit mot British Coal på grundval av artiklarna 4, 65 och 66.7 i fördraget, skulle kunna hjälpa PowerGen i fråga om NALOO:s påståenden om att styrelsen skulle ha åsidosatt artikel 63 i fördraget samt artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget, genom att tillämpa diskriminerande priser gentemot de privata kolproducenterna jämfört med de priser som betalades British Coal.

18. Kommissionen har medgivit att PowerGen berörs av klagomålet samt har vitsordat att företaget gör gällande att kommissionen inte har behörighet att åter granska frågorna i klagomålet. Kommissionen betvivlar emellertid att denna omständighet är tillräcklig för att PowerGen skall kunna anses ha ett berättigat intresse av utgången av det aktuella målet.

19. Under alla omständigheter kan PowerGen genom sin intervention inte utsträcka räckvidden av British Coals talan till att omfatta de frågor som anges i det klagomål som ingivits mot PowerGen i enlighet med helt andra bestämmelser.

20. Kommissionen har genom handling av den 2 maj 1995 ingivit ett yttrande som till innehållet i huvudsak är identiskt med dess yttrande över National Powers interventionsansökan.

21. I det yttrande över interventionsansökningarna som företaget ingav den 28 april 1995 gjorde British Coal inte någon invändning mot de tre interventionsansökningarna, utan begränsade sig till att begära att vissa handlingar skulle ges en konfidentiell behandling gentemot PowerGen och National Power."

8 De två interventionsansökningarna avslogs genom det överklagade beslutet med stöd av följande resonemang:

"23. Enligt artikel 34 i protokollet har endast fysiska och juridiska personer som har ett berättigat intresse av utgången av tvisten rätt att intervenera. Enligt denna bestämmelse får yrkandena i interventionsansökan endast syfta till att biträda ena partens yrkanden eller till att dessa ogillas.

24. Det följer av detta att interventionssökandenas intresse av utgången av förevarande talan om ogiltigförklaring inte är ett sådant indirekt intresse som rör liknande situationer, utan tvärtom skall definieras med utgångspunkt i själva tvisteföremålet såsom detta beskrivs i yrkandena i den ansökan genom vilken British Coal väckte talan.

25. Det skall här påpekas att det endast är i den mån som NALOO:s klagomål riktas mot British Coal, och som följaktligen lagenligheten av den avgift som företaget har uttagit mot bakgrund av bestämmelserna i artiklarna 4 d, 65 och 66.7 i fördraget ifrågasätts, som British Coal har rätt att begära att kommissionens underförstådda vägran att avslå samma klagomål skall ogiltigförklaras.

26. Artiklarna 4, 65 och 66.7 i fördraget utgör den rättsliga ramen för granskningen av utvinningslicenserna för obearbetat kol och av villkoren för avgifter och betalningar (domstolens dom av den 13 april 1994 i mål C-128/92, Banks, Rec. 1994, s. I-1209, punkt 14).

27. PowerGen och National Power kan således ha ett direkt och faktiskt intresse av kommissionens underförstådda beslut att vägra avslå NALOO:s klagomål endast i den mån som en dom om ogiltigförklaring skulle förhindra att detta klagomål prövades i fråga om lagenligheten av de inköpspriser för kol som styrelsen betalat NALOO:s medlemmar.

28. Det konkurrensbegränsande beteende som NALOO anklagar å ena sidan British Coal och å andra sidan styrelsen för skiljer sig åt och regleras inte heller av samma bestämmelser. Den rättsliga ramen för diskriminering som praktiseras av köpare gentemot producenter i fråga om pris, volym och andra villkor för köp av kol utgörs av artiklel 4. b jämförd med artikel 63.1 i fördraget (se domen i det ovannämnda målet Hopkins m. fl., punkt 24).

29. Under dessa omständigheter syftar yrkandena i de interventionsansökningar som ingivits av PowerGen och National Power inte till att biträda British Coals yrkanden i den mening som avses i artikel 34 i (stadgan) (se domstolens beslut av den 12 april 1978 i förenade målen 116/77, 124/77 och 143/77, Amylum m. fl. mot rådet och kommissionen, Rec. 1978, s. 893, punkt 7 och följande punkter).

30. De interventionsansökningar som ingivits av PowerGen och National Power skall följaktligen avslås."

9 Eftersom parternas skriftliga inlagor innehåller alla upplysningar som är nödvändiga för att kunna avgöra överklagandet, behöver parterna inte avge muntliga yttranden.

Parternas argument

Mål C-151/97 P(I)

10 National Power har i huvudsak åberopat tre grunder till stöd för sitt överklagande.

11 Med sin första grund har National Power gjort gällande att det överklagade beslutet innehåller en sammanblandning av de två styckena i artikel 34 i stadgan, vilken har följande lydelse:

"Fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse av utgången av den tvist som underställts domstolen får intervenera i tvisten.

Genom yrkanden i interventionsansökan får endast ena partens yrkanden biträdas eller tillbakavisas."

12 Enligt National Power framgår det av det överklagade beslutet, och särskilt dess punkt 29, att en sammanblandning har skett av kravet på ett berättigat intresse av utgången av tvisten som uppställs i artikel 34 första stycket och den skyldighet som föreskrivs i bestämmelsens andra stycke, nämligen att syftet med yrkandena i en interventionsansökan skall vara att biträda eller tillbakavisa ena partens yrkanden.

13 National Power har hävdat att det i punkt 29 i beslutet felaktigt dras slutsatsen, av konstaterandet att klagandena inte anses ha ett berättigat intresse av utgången av tvisten, att de yrkanden de anför i sina interventionsansökningar inte skulle biträda någon av parternas yrkanden.

14 Med sin andra grund har National Power gjort gällande att frågan om huruvida bolaget har ett berättigat intresse av utgången av tvisten inte har bedömts på ett korrekt sätt i det överklagade beslutet, och att detta fattats genom felaktig rättstillämpning och är bristfälligt motiverat.

15 Enligt National Power grundas konstaterandet att bolaget inte har något berättigat intresse av utgången av tvisten endast på den omständigheten att NALOO:s klagomål mot dels British Coal, dels National Power avsåg olika beteenden som reglerades av olika bestämmelser i EKSG-fördraget. Ett sådant konstaterande är emellertid inte tillräckligt för att utesluta att National Power skulle ha ett berättigat intresse av utgången av tvisten.

16 Trots skillnaden mellan de två klagomålen kan samma skäl som British Coal anfört för att det klagomål som NALOO ingivit mot bolaget skall avslås åberopas till stöd för att det klagomål som NALOO ingivit mot National Power skall avslås.

17 Här har National Power till en början erinrat om att NALOO:s klagomål mot dels British Coal, dels National Power och PowerGen återfanns i en och samma handling, och att ett tidigare klagomål från NALOO åtminstone delvis hade varit föremål för ett enda beslut från kommissionens sida. National Power har därefter framhållit att det i båda fallen är perioden före april 1990 som berörs, och att därför samma principfråga om kommissionens behörighet uppkommer beträffande de beteenden som upphört flera år tidigare. National Power har slutligen rent allmänt gjort gällande att NALOO:s klagomål grundas på att det antas föreligga ett samband mellan British Coals respektive National Powers och PowerGens beteende.

18 National Power har i detta sammanhang, mot bakgrund av att de argument som British Coal framfört i huvudsak är identiska med dem som National Power framförde till kommissionen med anledning av att den senare skulle sakna behörighet samt att den skulle ha en skyldighet att avslå klagomålet, hävdat att bolaget med rätta vid förstainstansrätten hävdade att utgången av British Coals talan faktiskt kunde vara avgörande för om kommissionen skulle kunna fatta beslut till National Powers nackdel.

19 Enligt National Power ger domstolens rättspraxis stöd åt dess argument.

20 Beslutet i målet Amylum m. fl. mot rådet och kommissionen, som nämns i punkt 29 i det överklagade beslutet, skulle sakna relevans i den mån det rörde sig om en interventionsansökan från tredje man i ett mål om utomobligatoriskt ansvar gentemot gemenskapen, vars utgång saknade relevans för denna tredje man och som inte påverkade hans situation.

21 National Power har å sin sida hänvisat till ett antal andra beslut i vilka interventionsansökningar bifallits: beslut av den 24 oktober 1962 i förenade målen 16/62 och 17/62, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes m. fl. mot rådet (Rec. 1962, s. 937), i vilket ogiltigförklaringen av den omtvistade förordningen hade indirekta ekonomiska följder för frukt- och grönsaksproducenterna genom att underlätta för dem att importera, även om de inte hade ett rättsligt direkt intresse av utgången av tvisten, beslut av den 15 juli 1981 i mål 45/81, Moksel mot kommissionen (inte publicerat i rättsfallssamlingen), beslut av den 14 oktober 1977 i mål 113/77 R, NTN Toyo mot rådet (Rec. 1977, s. 1721), om antidumpningsregler, i vilket utgången av den tvist som inletts av en importör kunde påverka en annan importörs rättsliga ställning. National Power har även hänvisat till flera mål (utan att särskilt ange vilka) där organisationer har tillåtits intervenera av det skälet att den rättsliga problematik som uppstått i målet, snarare än just dess rättsliga lösning, hade ett berättigat intresse för deras medlemmar.

22 National Power har alltjämt inom ramen för sin andra grund gjort gällande att, då det inte är ett företag i den mening som avses i artikel 80 i EKSG-fördraget, det sannolikt inte kan direkt ifrågasätta kommissionens beslut att inte avslå NALOO:s klagomål. Det skulle emellertid utgöra ett åsidosättande av dess grundläggande rättigheter om det inte hade tillgång till något rättsmedel för att göra gällande sina rättigheter.

23 Med sin tredje grund har National Power i huvudsak upprepat sin invändning om att det överklagade beslutet fattats genom felaktig rättstillämpning genom att det däri felaktigt fastställs att yrkandena i interventionsansökan inte syftade till att biträda British Coals yrkanden.

Mål C-157/97 P(I)

24 I sitt överklagande har PowerGen anfört fem grunder för att visa att resonemanget i det överklagade beslutet innehåller flera exempel på felaktig rättstillämpning.

25 För det första förefaller det av punkterna 25 och 27 i det överklagade beslutet som om detta var grundat på att det skulle föreligga en skillnad mellan British Coals intressen och PowerGens intressen av en ogiltigförklaring av kommissionens underförstådda vägran. Detta är emellertid irrelevant, eftersom det som fordras av intervenienten är att han har ett berättigat intresse av utgången av tvisten och inte att han har samma intresse som den part vars yrkanden han biträder.

26 För det andra har det överklagade beslutet felaktigt grundats på antagandet att om förstainstansrätten beslutade om att ogiltigförklara kommissionens underförstådda beslut så skulle detta endast gälla gentemot British Coal och inte gentemot alla (erga omnes). PowerGen anser tvärtom att en sådan ogiltigförklaring även skulle få direkta följder för bolaget självt. Bolaget gör i detta sammanhang gällande att det faktum att målet nämns i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (nr C 386, 1994, s. 19) inte innebär att British Coal har begränsat sin talan genom att begära att kommissionens underförstådda beslut endast skulle ogiltigförklaras i den mån det berör British Coal.

27 För det tredje är den omständighet som nämns i det överklagade beslutet att NALOO:s klagomål gentemot dels British Coal, dels PowerGen är grundade på olika bestämmelser i EKSG-fördraget utan relevans. PowerGen anser tvärtom att det endast är av betydelse att den argumentation som British Coal framfört till stöd för sin talan även är tillämplig på NALOO:s klagomål gentemot PowerGen.

28 För det fjärde har PowerGen hänvisat till domstolens beslut av den 14 februari 1996 i mål C-245/95 P, kommissionen mot NTN Corporation m. fl. (REG 1996, s. I-559), i vilket ett bolag och dess dotterbolag tilläts intervenera i ett överklagat mål rörande antidumpningsregler, eftersom klagandena hade yrkat att en förordning om antidumpning skulle ogiltigförklaras, vilket om det skedde skulle beröra även intervenienterna. PowerGen har härav dragit slutatsen att även om en eventuell ogiltigförklaring av kommissionens underförstådda beslut i detta mål inte skulle ha allmän verkan (erga omnes), så har bolaget ändå ett berättigat intresse av utgången av tvisten.

29 PowerGen har även hänvisat till de ovannämnda besluten i målen NTN Toyo mot rådet och Moksel mot kommissionen. Bolaget har gjort en distinktion mellan de föregående målen och de situationer där en interventionsansökan skall avslås på grund av att interventionssökanden inte är berörd av den omtvistade rättsakten utan endast vill framföra argument som kan vara av nytta för honom i eventuella, framtida förfaranden rörande en annan, framtida och hypotetisk rättsakt. Detta var fallet i beslut av den 25 november 1964 i mål 111/63, Lemmerz-Werke mot Höga myndigheten (Rec. 1965, s. 883).

30 Den sista grund som anförts av PowerGen är i huvudsak identisk med den argumentation som National Power framfört inom ramen för sin andra grund, nämligen att det skulle utgöra ett åsidosättande av grundläggande rättigheter att personer som inte är företag i den mening som avses i EKSG-fördraget inte skulle ha tillgång till något rättsmedel för att göra gällande sina rättigheter.

British Coals yttrande

31 British Coal har i sitt yttrande till domstolen inledningsvis anfört att bolaget inte längre vidhåller sitt yrkande om konfidentiell behandling som det framställde vid förstainstansrätten.

32 För övrigt har bolaget förklarat att det ansluter sig till National Powers och PowerGens argument och har åberopat det ovannämnda beslutet i målet NTN Corporation och beslut av den 25 mars 1992 i mål C-241/91, Radio Telefis Eireann mot kommissionen (inte publicerat i rättsfallssamlingen), i vilket det godtogs att en person intervenerade, vars intresse inskränkte sig till fastställelse av den allmänna princip som klagandena hoppades få domstolen att bekräfta.

33 British Coal anser slutligen att om National Power och PowerGen tilläts intervenera skulle detta gynna syftet med detta förfarande, nämligen att undvika att tvisten återuppstår efter det att den har avgjorts genom dom.

Kommissionens yttrande

34 Förutom ett särskilt yttrande rörande vart och ett av överklagandena har kommissionen ingivit ett yttrande i vissa allmänna frågor.

35 Kommissionen har inledningsvis erinrat om att en intervention inte kan ändra syftet med förfarandet, och att British Coals talan vid förstainstansrätten endast avser lagenligheten av kommissionens underlåtenhet att avslå NALOO:s klagomål i den mån det berör British Coal. Detta klagomål är begränsat till artiklarna 4 d, 65 och 66.7 i EKSG-fördraget. Som har angivits i punkt 25 i det överklagade beslutet har British Coal inte något rättsligt intresse av avslaget på NALOO:s klagomål i den mån det berör National Power och PowerGen, och bolaget påstår sig heller inte ha det. Även om British Coals talan vann bifall skulle detta inte förändra National Powers och PowerGens rättsställning.

36 Enligt kommissionen är vidare klagandenas intresse på sin höjd ett allmänt intresse av att få fastslaget ett prejudikat. Det är, som har angivits i punkt 24 i det överklagade beslutet, inte tillräckligt att det är fråga om liknande situationer, utan intresset skall bestämmas utifrån föremålet för talan.

37 Kommissionen har slutligen betonat att det av den skillnad som görs i beslutet mellan NALOO:s situation, som tillåtits intervenera, och National Powers och PowerGens situation klart framgår att synsättet i det överklagade beslutet är korrekt.

38 Kommissionen har ingivit ytterligare ett yttrande rörande National Powers överklagande.

39 Vad beträffar den första och den tredje grunden om tolkningen av artikel 34 i stadgan anser kommissionen att det är viktigast att avgöra om det föreligger ett berättigat intresse av att intervenera. Om artikel 34 första och andra styckena läses tillsammans, vilket är det enda rätta tillvägagångssättet, framgår det att det måste finnas ett direkt samband mellan utgången av tvisten och rätten att intervenera. Denna rätt har endast den person för vilken ett beslut som gemenskapsdomstolarnas fattar på grundval av parternas yrkanden har en omedelbar och avgörande verkan. Som framgår av det överklagade beslutet är detta inte fallet vad beträffar National Power.

40 Den andra grund som National Power har anfört vilar på det felaktiga antagandet att förstainstansrättens dom automatiskt skulle vara tillämplig på National Power. Enligt kommissionen är National Power endast intresserat av att använda detta fall som prejudikat.

41 Vad beträffar de olika beslut som National Power åberopat rör de alla det fall då utgången av tvisten i målet oundvikligen skulle inverka på interventionssökandens rättsställning, vilket inte är fallet här.

42 Slutligen har kommissionen avvisat National Powers argumentation om en grundläggande rätt till tillgång till rättsmedel. För det första har National Power tillgång till nationella rättsmedel. Vidare förlorar National Power, i den mån bolaget inte har något direkt intresse av utgången av tvisten, ingenting på att inte tillåtas intervenera, och dess intervention skall därför inte betraktas som ett rättsmedel i brist på talerätt. Avslutningsvis förefaller det enligt kommissionen inte säkert att köparna av de produkter som avses med EKSG-fördraget berövas ett rättsmedel på grund av att de inte själva är företag i den mening som avses i detta fördrag.

43 Kommissionens yttrande över de fem grunder som PowerGen anfört till stöd för sitt överklagande kan sammanfattas på följande sätt:

44 Den första grunden, enligt vilken intervenientens intresse inte nödvändigtvis behöver överensstämma med den parts intresse som intervenienten avser att stödja, är huvudsakligen ett semantiskt argument. I själva verket är det endast frågan huruvida partens yrkanden bifalls eller ogillas som har avgörande betydelse för intervenienten. Detta villkor är inte uppfyllt i förevarande fall.

45 Vad beträffar PowerGens andra grund har kommissionen gjort gällande att det är uppenbart att om förstainstansrätten eventuellt hade beslutat ogiltigförklara kommissionens omtvistade beslut hade detta endast gynnat den part som yrkat det (dom av den 21 februari 1974 i förenade målen 15/73 till 33/73, 52/73, 53/73, 57/73 till 109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 samt 135/73 till 137/73, Schots-Kortner m. fl. mot rådet, kommissionen och parlamentet, Rec. 1974, s. 177, och dom av den 14 juni 1988 i mål 161/87, Muysers m. fl. mot revisionsrätten, Rec. 1988, s. 3037).

46 För övrigt har kommissionen framhållit att även om domen skulle ha allmän verkan (erga omnes) skulle ändå bara British Coal och andra företag, i den mening som avses i EKSG-fördraget, som är innehavare av gruvrättigheter vara direkt berörda av den i fråga om de avgifter som uttagits av NALOO:s medlemmar.

47 Kommissionen har även bestritt PowerGens tredje grund enligt vilken en eventuell dom i förstainstansrätten, vari British Coals argumentation i fråga om artiklarna 65.1 och 66.7 i EKSG-fördraget godtas, även skulle reglera frågan i förhållande till artikel 63.1 som ligger till grund för det klagomål som ingivits mot PowerGen. Denna sistnämnda artikel är inte föremål för den talan som väckts vid förstainstansrätten.

48 Enligt kommissionen saknar det ovannämnda beslutet i målet NTN Toyo mot rådet, som PowerGen hänvisar till i sin fjärde grund, relevans. PowerGen befinner sig i praktiken i en mycket annorlunda situation än intervenienten NSK i det målet vilket, eftersom det exporterade samma produkt som sökanden, även ålades att betala de antidumpningstullar som föreskrevs i den omtvistade förordningen och vilket skulle ha gynnats lika mycket av ogiltigförklaringen.

49 Avslutningsvis är kommissionens yttrande över PowerGens femte grund identiskt med det som den ingivit över motsvarande argumentation från National Powers sida (se punkt 42 i detta beslut).

Bedömning

50 Det skall inledningsvis erinras om att NALOO:s klagomål gentemot British Coal, som är föremål för talan om ogiltigförklaring vid förstainstansrätten, rörde laglig-

heten av den avgift som uttogs av British Coal mot bakgrund av artiklarna 4 d, 65 och 66.7 i EKSG-fördraget och att de yrkanden som British Coal framfört i sin ansökan syftade till att kommissionens underförstådda beslut att vägra avslå denna begäran, som var till bolagets nackdel, skulle ogiltigförklaras.

51 Förstainstansrätten anser att interventionssökandenas intressen skall fastställas mot bakgrund av själva tvisteföremålet.

52 Denna bedömning överensstämmer med artikel 34 i EKSG-stadgan och med liknande bestämmelser i EG- och Euratomstadgorna för domstolen såsom dessa tolkats av domstolen.

53 För att domstolen skall tillåta en intervention kontrollerar den således att intervenienterna är direkt berörda av det omtvistade beslutet och att de har ett berättigat intresse av utgången av tvisten (beslut av den 19 februari 1960 i mål 25/59, Nederländerna mot Höga myndigheten, Rec. 1960, s. 788, 792). Domstolen har också ansett att det krävs ett direkt och faktiskt intresse av att själva yrkandena bifalls och inte ett intresse av de åberopade grunderna (se de ovannämnda besluten i målen Lemmerz-Werke mot Höga myndigheten, s. 884, och Amylum m. fl. mot rådet och kommissionen, punkterna 7 och 9). I ett annat beslut bedömde domstolen att det intresse som fordrades i detta hänseende inte skulle röra enbart abstrakta rättsliga argument, utan skulle röra själva de yrkanden som en part anförde i sin talan (beslut av den 10 juni 1965 i mål 56/64, Consten mot kommissionen, Rec. 1966, s. 556, 558). Enligt domstolen skall det göras skillnad mellan interventionssökande som har ett direkt intresse av utgången av den tvist som rör enbart den rättsakt av vilken ogiltigförklaring yrkats, och dem som endast har ett indirekt intresse av utgången av tvisten med anledning av att det finns likheter mellan deras situation och någon av parternas (beslut av den 15 november 1993 i mål C-76/93 P, Scarramuzza mot kommissionen, Rec. 1993, s. I-5715 och 5722, punkt 11; se även förstainstansrättens beslut av den 15 juni 1993 i förenade målen T-97/92 och T-111/92, Rijnoudt m. fl. mot kommissionen, Rec. 1993, s. II-587, punkt 22, och av den 8 december 1993 i mål T-87/92, Kruidvat mot kommissionen, Rec. 1993, s. II-1375, punkt 12).

54 Det är mot bakgrund av denna rättspraxis som klagandenas grunder skall undersökas.

Mål C-151/97 P(I)

55 Den första grund som anförts av National Power skall förkastas direkt, eftersom den sammanblandning som klaganden i punkt 29 tror sig kunna finna i det överklagade beslutet inte kan inverka på de konstateranden som görs i punkterna 27 och 28, vilka i sig är tillräckliga för att utesluta att det föreligger ett tillräckligt intresse av utgången av tvisten.

56 Vidare följer det, tvärtemot vad National Power har påstått, inte av det överklagade beslutet att de två styckena i artikel 34 i stadgan har blandats samman.

57 Kravet på ett berättigat intresse av utgången av tvisten, som anges i artikel 34 första stycket, skall i själva verket tolkas mot bakgrund av artikel 34 andra stycket. Såsom domstolen fastslog i beslutet i det ovannämnda målet Lemmerz-Werke mot Höga myndigheten kan endast "de [personer] som har ett berättigat intresse av utgången av tvisten" intervenera enligt lydelsen av artikel 34. Med "utgång" skall således avses domstolens slutliga beslut med anledning av vad en part yrkat. Om följaktligen yrkandena i en interventionsansökan enligt artikel 34 andra stycket skall vara begränsade till att biträda en parts yrkanden, skall det ifrågavarande intresset vara att hänföra till dessa yrkanden och inte till de grunder som anförts.

58 Punkt 29 i det överklagade beslutet skall således förstås så, att det intresse som klagandena har gjort gällande inte förelåg i förhållande till British Coals yrkanden.

59 Med sin andra grund har National Power i huvudsak gjort gällande att även om det klagomål som NALOO ingivit gentemot British Coal avsåg ett annat beteende, som reglerades av andra rättsliga bestämmelser, kan utgången av den talan som det senare bolaget väckt emellertid avgöra dess egen ställning vad gäller det klagomål som NALOO ingivit till dess nackdel, och att detta utgör ett tillräckligt intresse.

60 Denna argumentation kan inte godtas. Det intresse som National Power har gjort gällande vid förstainstansrätten är säkerligen hänförligt till en konkret och alltjämt existerande situation. Inte desto mindre vilar, som bolaget självt medgivit, det intresse som bolaget gjort gällande endast på likheterna mellan skälen för att NALOO:s klagomål, dels gentemot bolaget, dels gentemot British Coal, enligt dess mening skall ogiltigförklaras.

61 Det har med rätta fastslagits i det överklagade beslutet att National Power endast skulle ha något intresse av utgången av tvisten om denna i huvudsak kunde leda till att dess rättsliga ställning, i egenskap av köpare av kol som såldes av NALOO:s medlemmar, påverkades. Emellertid omfattar tvisten, såsom framgår av det överklagade beslutet, endast kommissionens vägran att avslå ett klagomål beträffande de avgifter som uttas av en gruvägare, British Coal, på det kol som utvinns där.

62 De ytterligare frågor som National Power tagit upp beträffande NALOO:s klagomål, såsom dessa har sammanfattats i punkt 17 i detta beslut, är utan relevans för bedömningen av motiveringen av det överklagade beslutet.

63 Den rättspraxis som National Power hänför sig till är heller inte tillräcklig för att fastställa att det överklagade beslutet fattats genom felaktig rättstillämpning.

64 I beslutet i det ovannämnda målet Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes m. fl. mot rådet fastställde domstolen att den omtvistade förordningen kunde påverka de intressen som nationella producenter av vissa varor hade, och tillät därmed en intresseorganisation som företrädde denna grupp att intervenera, efter att ha konstaterat att den hade ett berättigat intresse av att försvara deras intressen. I det målet var dock producenternas intresse, och följaktligen deras företrädares, av att bibehålla eller ogiltigförklara den omtvistade förordningen direkt, faktiskt och obestridligt.

65 I det ovannämnda målet NTN Toyo mot rådet hade intervenienten själv, fyra dagar före beslutet att tillåta honom att intervenera, även väckt en särskild talan om ogiltigförklaring av den omtvistade rättsakten och yrkat att rätten skulle förordna om interimistiska åtgärder. Han hade således samma intresse av utgången av tvisten som den part vars yrkanden han avsåg att biträda.

66 Det skall för övrigt erinras om att National Power inte har angivit i vilket hänseende den rättspraxis som är hänförlig till intresseorganisationers rätt att intervenera skulle vara tillämplig på just dess situation, eftersom bolaget inte har till syfte att säkerställa en grupp personers allmänna intressen. Bruket att tillåta intresseorganisationer att intervenera, som har till syfte att skydda sina medlemmars intressen i mål där frågor av principiellt intresse uppkommer som kan påverka medlemmarna, kan inte åberopas till stöd för en begäran om intervention som ingivits av en enskild. En vid tolkning av organisationers rätt att intervenera syftar till att underlätta bedömningen av målen, genom att undvika att en mängd enskilda interventioner görs, vilket skulle försämra effektiviteten och funktionen i förfarandet (se i

detta hänseende förstainstansrättens ovannämnda beslut i målet Kruidvat mot kommissionen, punkt 14).

67 Av samma skäl saknar den hänvisning som British Coal gjort till det ovannämnda målet Radio Telefis Eireann mot kommissionen relevans. Att en organisation utan vinstsyfte där tilläts intervenera har sin grund i tvistens särskilda karaktär och i organisationens sammansättning och syfte.

68 Det skall avslutningsvis erinras om att det ovannämnda beslutet i målet Moksel mot kommissionen var hänförligt till en talan om ogiltigförklaring av en kommissionsförordning som innebar att det förtida fastställandet av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter tillfälligt upphävdes. Det framgår av detta beslut, som för övrigt inte har publicerats, att en interventionsansökan hade bifallits om interventionssökanden hade haft ett intresse av utgången av tvisten, åtminstone vad beträffar skälen för det. Denna kortfattade motivering gör det emellertid inte möjligt att dra slutsatser med giltighet utöver det enskilda fallet eller att ifrågasätta en fast rättspraxis (se i samma hänseende förstainstansrättens ovannämnda beslut i målet Rijnoudt m. fl. mot kommissionen, punkterna 15 och 16).

69 Vad beträffar rätten att föra talan, såsom denna åberopats av National Power, skall det konstateras att detta är en särskild fråga som inte kan påverka bedömningen av National Powers intresse av utgången av tvisten med anledning av en interventionsansökan.

70 På grund av det ovan anförda kan inte heller de grunder som anförts av PowerGen godtas.

71 Vad beträffar den första grunden följer det klart av det överklagade beslutet att det är avsaknaden av ett direkt intresse av utgången av tvisten som är motiveringen för avslaget på interventionsansökan, och inte en påstådd skillnad mellan British Coals intressen och PowerGens intressen. Denna grund kan således inte godtas.

72 Vad beträffar den andra grunden framgår det klart av själva lydelsen av det överklagade beslutet att föremålet för talan är kommissionens underförstådda vägran att avslå NALOO:s klagomål enbart i den del det riktats mot British Coal.

73 Det skall därtill, som kommissionen med rätta gjort, erinras om att en dom endast har rättsverkan gentemot parterna i målet (se särskilt domen i ovannämnda målet Schots-Kortner m. fl. mot rådet m. fl., punkt 36).

74 Den tredje grund som åberopats av PowerGen, enligt vilken PowerGens argumentation även skulle vara tillämplig på dess eget fall, har behandlats i punkterna 60 och 61 i detta beslut.

75 Vad beträffar den fjärde grunden är beslutet i det ovannämnda målet kommissionen mot NTN Corporation, som åberopats av PowerGen liksom av British Coal, inte av sådan karaktär att det stödjer klagandens påståenden. I det målet infördes genom den rättsakt som begärdes ogiltigförklarad vid förstainstansrätten en särskild antidumpningsrättighet för den part som tilläts intervenera.

76 Avslutningsvis skall inte heller den femte och sista grunden godtas av de skäl som anförts ovan i punkt 68.

77 Av det ovan anförda följer att klagandena inte har visat att det överklagade beslutet är fattat genom felaktig rättstillämpning.

Rättegångskostnader

78 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 är tillämplig på mål om överklagande, skall tappande part ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom klagandena har tappat målet skall de ersätta rättegångskostnaderna i denna instans. British Coal, som har ingivit yttrande till stöd för klagandena, skall bära sina egna kostnader.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

1) Överklagandet ogillas.

2) National Power och PowerGen skall ersätta rättegångskostnaderna i denna instans. British Coal skall bära sina egna kostnader.

Luxemburg den 17 juni 1997

R. Grass

Justitiesekreterare

G.C. Rodríguez Iglesias

Ordförande